

til Bryggerier og Brænderier, og endelig Told paa formalet Korn og Malt, tilsammen 2,150,000 Kr. Saa komme vi til alle Ændringerne om Manufakturvarer; de ville indbringe nærvæd 2 Mill. Kr., nemlig 1,826,000 Kr. Endvidere er der Margarine-tolden, der vil indbringe 87,000 Kr. Dernæst er der Tolden paa Metaller, der, bortset fra de Ændringsforslag, der stilles af et Flertal, og som ere meget indgribende paa Metallernes Omraade, ville medføre en forøget Indtægt af 121,000 Kr. Tolden paa indbundne Bøger vil medføre en Indtægt af 150,000 Kr. Told paa Papir 40,000 Kr., paa Papirmasse 54,000 Kr., paa Skind og Arbejder deraf 288,000 Kr. Tolden paa Træer, Blade og Blomster 178,000 Kr., paa Tømmer og Træ, grovt Arbejde, 192,000 Kr., paa andre Arbejder af Træ 262,000 Kr. og paa Cykler 120,000 Kr. I alt ville disse Ændringsforslag, som gaa ud paa en Forøgelse af Beskyttelsen, medføre en forøget Indtægt paa 7,941,000 Kr. Dette er foruden det, som fremkommer ved de Ændringer, der ere stillede af Højre og de Frikonservative i Forening. Da disse Ændringer ville medføre en forøget Indtægt af 2,640,000 Kr., vil den samlede forøgede Indtægt af de Ændringer, der ere stillede af det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen) og dem, der slutte sig til ham, medføre en Stigning af 10,600,000 Kr.

Jeg antager ikke, at jeg behøver mere end at nævne dette Tal for at give et Billede af, hvor overdrevent protektionistisk det ærede Medlem er. Naar man nu betænker, at Jern, Kul, Farvevarer, Tømmer, Træ og en Række andre Raamaterialier til adskillige Millioner ere gjorte fri ved denne Toldlov, endvidere at Tolden paa Petroleum er nedsat med en Million, at Tolden paa Kaffe, Ris, Salt og Sago er nedsat med 3 Millioner Kr., og naar saa Resultatet endda bliver, at hele denne Nedsættelse udlignes fuldstændig ved Stigningen paa Beskyttelsen, har man, siger jeg, et levende Indtryk af, at her er ikke Tale om Op-retholdelse af Beskyttelsen, men her er Tale om en meget vidtgaaende yderligere Beskyttelse.

Som sagt, hvis dette var Udgangspunktet for Forhandlingerne her paa Landstinget, vilde jeg se meget mørkt paa Udsigterne til en Toldlov. Men da der jo dog er Mulighed for, at der kan samles et Flertal udenfor dem, der slutte sig til disse Ændringsforslag, for Gennemførelse af en Toldlov, haaber jeg, det skal lykkes at naa dertil.

Jeg skal gøre et Par almindelige Be-

mærkninger om de Andragender, der ere indkomne hertil, til Tinget og til Toldudvalget, og indkomne i meget stort Antal. Disse Andragender gaa alle sammen ud fra de samme Betragtninger. For det første, naar man læser dem, finder man altid som noget, der staar fast, at det er at betragte som en Ulykke, naar billige Varer komme her ind i Landet. Det er i stærk Modsætning til god gammel Nationaløkonomi. At der kommer billige Varer ind i Landet, kan naturligvis være generende — det indser jeg meget vel — for den, der netop producerer disse Varer. Men for det store Flertal af Befolkningen, der forbruger dem og ikke er interesseret i Produktionen af dem, er det dog utvivlsomt en Fordel. Det er et Synspunkt, som det forekommer mig, at vi ikke maa glemme, hvad der i vor Tid er Tilbøjelighed til i alt for stærk Grad. Det forekommer mig ogsaa, at de Folk, der have redigeret disse Andragender, ganske have glemt det.

Dernæst er der dels i Andragenderne og dels i hele Betragtningensmaaden hos dem, der stille vidtgaaende Ændringer, en Opfattelse, som om det var naturligt og rigtigt, at vi her i dette Land — 2½ Million Mennesker! — fabrikerede alt, og at det var ganske naturligt, at hvis der var en eller anden Vare, en eller anden Fabrikationsart, som vi ikke fabrikerede her i Landet, maatte vi have en Fabrik deraf; og hvis der var en her i Landet, som ikke gik videre godt, maatte vi nødvendigvis beskatte os selv saa langt og saa vidt, som det var nødvendigt, for at den kunde gaa godt. Det er for mig ogsaa en ganske urimelig Betragtning. Et af de ærede Medlemmer (Brandes), der havde Ordet, gjorde opmærksom paa, at i vor Tid specialiseres Fabrikationen ganske overordentlig, specialiseres i den Grad, at Fabrikker, der skulle kunne drives paa moderne Maade og producere, som det er muligt at producere, kunne ikke nøjes med et Opland saa stort som det, de 2½ Million Mennesker afgive, og hvis de ikke ere indrettede paa Eksport, men paa gennem Beskyttelse at leve af dette Lands Indbyggere alene, vil det blive meget dyre Fabrikker. Der er megen Industri, der er naturlig for os, der er adskillig Industri, der ikke er naturlig for os, men som vi en Gang have, og som beskæftiger mange Mennesker. Den maa vi gøre Ofre for at opretholde. Men jeg er enig med Flertallet i dette Ting om, at hvor det kun drejer sig om en enkelt